

Erskine + Le + Benita - E_L_B

Napsal Ing. Valdemar Navrátil
Friday, 21 November 2008

Iniciátorem tohoto nevšedního hudebního projektu je Peter Erskine, velmi zkušený a všestranný bubeník, spojený od začátku 80tých let s množstvím věhlasných jazzových a jazz rockových hudebních formací. Je znám svými důmyslnými rytmy, průvodním a zřetelným jevem jeho hry jsou rovněž silná a vlnící se sóla.

Již v předškolním věku absolvoval hudební skupinový tábor Stana Kentona pro vybrané děti od 3 do 6 let, kde se zamiloval do bicích nástrojů. Později navštěvoval akademii společenských věd v Michiganu, společně např. s Alanem Dawsonem. Od roku 1972 již začal vystupovat se Stanem Kentonem, od roku 1976 pak s M.Fergusonem a od roku 1978 je jeho působení po dobu čtyř let úzce spjato s legendární kapelou Weather Report. Během 80tých let pak pracoval s Johnem Abercrombiem a jeho kvartetem Bass Desires. Nahrával pro společnosti jako je Denon, ECM, Fuzzy Music, Act a další. Hostoval na tak obrovském množství různých projektů, že vyjmenovat je není možné. Jen pro představu můžeme uvést, že v každé dekádě od počátku 80tých let jich je zhruba na 8 desítek a více. Jsou mezi nimi umělci všech odnoží jazzu, od Al di Meoly po Dianu Krall. Svých vlastních počínů má na kontě na dvě desítky, převážně nahraných v triu. S nejbližšími spoluhráči, basistou Palle Danielssonem a pianistou Johnem Taylorem, jsou to např. You Never Know, Time Being, As It Is nebo Juni. Z dalších častých spolupracovníků můžeme uvést basistu Davida Carpentera a klavíristu Alana Pasqua, se kterými natočil alba jako Live at Rocco či Badlands.

Já bych však chtěl našim čtenářům představit album z roku 2004 pod zvláštním názvem E_L_B, které je zajímavé, stejně jako Dream Flight z roku letošního, netradičním složením tria. Kromě hlavního protagonisty zde máme možnost slyšet kontrabasistu Michela Benitu, známého z mnoha vystoupení v ČR po boku trumpetisty Erika Truffaze, ale především exotického kytaristu vietnamského původu Nguyen Le, jehož přizpůsobivost a všestrannost je vedle sehranosti všech aktérů hlavním atributem desky. Jeho způsob hry sahá od lině se vlekoucího sebestředného stylu, podobného např. hře Billa Frisella, až po ohnivé rockové výpady ve stylu Jimi Hendrix.

Společné improvizace všech zúčastněných, plné různých nálad, jsou i náplní alba více než nějaké paměťohodné melodie. Velká část tohoto projektu je poklidná, provokující posluchačovo očekávání na chvíle kytarového mistrovství Le, nebo basových sol Benity, podpořených bicími Erskina, které drží vysoké mistrovství všech hráčů pohromadě a spojují jednotlivé hudební nápady a motivy.

Hned od počátku, ve skladbičce Zigzag, máme možnost obdivovat táhlé, vázané tóny elektrické kytary s podporou rytmicky i barevně velmi bohatých bicích, výborně rozložených v prostoru. Podobné schéma, tentokrát s krásně hlubokými tóny kontrabasu více v popředí a jemnými činely v pozadí, nabízí následná Autumn Rose. Tady však kytara zní akusticky a v pomalém a oddechovém rytmu nabízí chytlavou, romantickou melodii s motivy jihovýchodní Asie. Podobné etnické inspirace v pomalším tempu nabízí Nguen Le i ve skladbách Sao Sen, Bee a Free at Last, kde obvykle dlouhé-legato tóny kytary přecházejí i do pasáží ostřejších, dokonce občas okořeněných různými kytarovými efekty, připomínajícími tím rockové balady. Decentní a jemné činely v pozadí umožňují sledování výrazné linky kontrabasu při doprovodu i při jeho samostatných výstupech. Charakteristické pro tyto části desky jsou však hlavně ony dlouhé, táhlé tóny kytary s asijskými motivy a velmi pomalé, uklidňující tempo.

Pro změnu rytmus rychlý, ve stylu jazz-rocku, s bohatými a pestrými bicími, spojujícími důraz velkého bubnu s jemností činelů a tvořícími výborný základ, nabízí Pong, Now or Never nebo Bass Desires. Rychlá kytarová sóla a improvizace jsou zde plné rockových riffů.

Pokud si chceme vychutnat hlavně zvláště zajímavý zvuk kontrabasu jak v titulní roli tak ve výrazné lince doprovodné, poslechneme si Country Boy nebo Meanwhile, která nabízí jak důraznou basu udávající tempo, tak dokonce i samostatnou pasáž kontrabasu, pouze s podporou činelů, jemných i důrazných zároveň. Tato část desky připomíná improvizace všech tří aktérů s výborným celkovým dojmem sehranosti. Autorsky se zde realizují všichni a myslím, že již po prvním poslechu není těžké uhadnout kdo je pod kterou skladbou podepsán.

Jak jsem uvedl v úvodu, máme možnost vnímat bohatou sestavu různých bicích nástrojů přesně zasazených do trojrozměrného prostoru, znějících většinou nenápadně, pouze občas nějaký porыв větru, zvyšujících rychlost, důraz a dynamiku. Při dostatečném soustředění nás uchvátí jak jednoduchost, tak střídmost a krása jednotlivých tónů a zvuků výborně situovaných v poslechovém prostoru před námi.

Totéž platí pro barevné, oblé a hluboké, avšak dostatečně rychlé a přesné tóny kontrabasu, jehož linka je vždy dobře čitelná a působí velmi decentně. Osobitá kytara Nguen Le, míchající asijské lidové motivy s jazzem i rockem, je převážnou náplní všech kompozic a myslím, že i hlavním lákadlem celého tohoto projektu, spojujícího klidný a chladný sever Evropy s horkým jihem Asie.

Renomované hudební vydavatelství ACT potvrdilo svoji pověst a nabídlo výbornou zvukovou kvalitu záznamu, takže nic nebrání tomu, aby naši zvědaví čtenáři a posluchači sami posoudili, jak dalece se toto neobvyklé hudební spojení vydařilo.

Hi-Fi Hlasy 8,5/10